

ผลของโปรแกรมป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อนของหลอดเลือดเรเดียลภายหลังการตรวจสวนหัวใจและ ขยายหลอดเลือด

บทคัดย่อ

การสวนหัวใจและขยายหลอดเลือดเป็นหัตถการเพื่อการวินิจฉัย รักษาโรคหลอดเลือดหัวใจที่ให้ผล
แม่นยำ แต่อาจมีภาวะแทรกซ้อนเกิดขึ้นได้ การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของ
โปรแกรมป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อนของหลอดเลือดเรเดียลภายหลังการตรวจสวนหัวใจและขยาย
หลอดเลือด โดยศึกษาในผู้ป่วยที่ได้รับการตรวจสวนหัวใจและขยายหลอดเลือดทางหลอดเลือดเรเดียลที่เข้า
รับการรักษาดูแลในหอผู้ป่วยอายุรกรรม รท.2 ระหว่างเดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2561 จำนวน 60 ราย โดย
ทำการสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 ราย กลุ่มทดลองได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติเพื่อ
ป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อนของหลอดเลือดเรเดียลภายหลังการตรวจสวนหัวใจและขยายหลอดเลือด ที่
พัฒนาขึ้นโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence based practice model) มาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้าง
และพัฒนาแนวปฏิบัติ (Soukup, 2000) ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามปกติ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้
แบบบันทึกภาวะแทรกซ้อนและแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ
เชิงพรรณนา ไคสแคว์ และ Independent t-test

ผลการศึกษาพบว่าภายหลังเข้าร่วมโครงการ กลุ่มทดลองมีอุบัติการณ์การเกิดภาวะแทรกซ้อนของ
หลอดเลือดเรเดียลภายหลังการตรวจสวนหัวใจและขยายหลอดเลือดต่ำกว่ากลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญ (กลุ่มทดลอง ร้อยละ 6.7 เทียบกับ กลุ่มควบคุม ร้อยละ 13.3, $p > 0.05$) มีคะแนนระดับความพึง
พอใจสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 4.04 \pm 0.496$ vs $M = 3.24 \pm 0.399$, $p < 0.001$)

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้แนวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยเพื่อป้องกันการเกิด
ภาวะแทรกซ้อนของหลอดเลือดเรเดียลภายหลังการตรวจสวนหัวใจและขยายหลอดเลือด ทำให้บุคลากร
ทางการแพทย์มีแนวทางในการดูแลผู้ป่วย ส่งผลให้เพิ่มระดับความพึงพอใจของผู้ป่วย ทั้งนี้ควร
ศึกษาซ้ำในกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อพิสูจน์ประสิทธิภาพของแนวปฏิบัติทางการแพทย์ดังกล่าว

คำสำคัญ: การสวนหัวใจและขยายหลอดเลือด, ภาวะแทรกซ้อนของหลอดเลือดเรเดียล, ป้องกัน,
ความพึงพอใจ